

Çöl Akşamlar

– Suheyla · 24 Ekim 2016

ÇÖL AKŞAMLARI

Bir kızılık kaplar,ufukları yorgan gibi sarardı.Medine akşamlarının kokuları sonsuzu kucağında ninnilerle uyuturdu.Yusuf ' un zindanlarına Züleyha' nın zülfünden aşk acısı damlardı sessizce.

Akşam perçemlerini saliverince,kızılık ufuklara veda edip karanlıkları okşar yorgun sırtlarından.

Kızgın kumlar,çöl akşamlarının yakıcı rüzgarları,size ayak seslerini sormaya geldim.

Ve Medine ' de yağmurlu bir gece vakti.İnsanların akın akın mescide koştuğu,heyecana alışık şehir yolları.Bir kirlenmişlikle pörsümüş ruhların sızışına merhem olma saatleri.Sevgiliye koşma,başını kaldırmamacasına kapıda aşka susayış anları.

Yağmurla beraber çekirge sürülerinin mescitin bahçesine çöllerin kavruk dudaklarını,sevdanın ellerinde bukete davet etme iştiaklarının son demi.

Şu altın renkli sevgili güneş,parlaklığını O' nun nurundan mı aldın demeye geldim.Şu pırlıl pırlıl özlemle yanan minareler O' nun sesini duydunuz mu demeye geldim.Bana ne Amerika' dan ,İngiltere' den,içi boşaltılmış Paris aşıklar kentinden.Bana ne ruhumu sarmayan ipeklerin yumuşaklığından cazibedarlığından.Gerçek aşkla içimde tuttuğum,ağlarken boğazıma takılan sessiz yumrulardan.Yıllardır sensiz kalbimin kırık telleri adının harflerini sayıklar.

Yeşil kubbenin altında ayaklarım halsiz,gözlerim fersizsana geliyorum.Ebedi alemlerin gül kokuları geliyor,ruhum,bedenim ve saç tellerim sızlıyor köklerinden.Heyecanla dört nala atlar koşuyor yüreğimde.Canevinde pişmiş sevdalar şaha kalkmak üzere.Durun ! Durun ! Sevdalarım,sakin olun heyecanlarım.Dolu dizgin atlar yavaşlayın ,aşk acısı çeken tavanaralarındaki kavruk duygularım.Sevgiliye varmaya,makamında diz çökmeye geldim.Perişan şehrimin günah küfesini de sırtıma yükleyerek geldim.

Huzurunda bir şafağa özlem duyarım.Susarken çatlak dudaklarımda seni ararım.Örtülü ızdırabımın yırtıklarında sen varsın sanırım.

" Sen olmasaydın ,sen olmasaydın kainatı yaratmazdım." Diyen sevgili Rabbi.Üzülme,ümidini yitirme,bir gün selamıma ses verir gül sesi.Layık değilim sürüne sürüne geldim,affa layık olmasam da.

Sırtımdaki yüke bakmadan,kutsal mabedine girdim.Kirlerimin ardına gizlediğim,hiç kimseye söylemediğim,söyleyemediğim,altından,yakuttan, daha da değerli isminin yakıcı harflerini

getirdim.Sultana sultanlık ,köleye kölelik yakısrıdı.Sana hediye getiremedim.Şu paslanmış zihnimin tortularından başka.Bir kadeh aşk şarabından muaf dudaklarımın dualarını getirebildim.

Sandal ağacı tütsülerinde yazdığım hokkasında mürekkebi ağlayan divitimle mektuplarımın ağıtlarını getirdim en kızılından sensizliğin acısıyla.

Her gün uzaklığın mesafelerinin öldürücü zehrini kuşanarak belime.

Yüzümü sürdüm,ellerim eşiğinde sımsıkı bir daha hiç bırakmamacasına ve gül kokunu nefesime hapsettim,ömrümce unutmamak istercesine.

Hiç bir diyar,hiç saray senin yanının sıcaklığını vermiyor,hiç bir akşam Medine akşamları gibi ısıtmıyor,kucaklamıyor yüreğimi.Kar yerekli ruhumu hiç bir sevgi ayaklandırmıyor.Geçitler dar sık boğaz ,sarmıyor mor desenli yaralarımı ,pembe merhemleriyle.

Hiralar inzivanın doruklarıyla sesini giyiniyor en yeşiliyle.

Zamanın ve mekanın boyut değiştireceği başlar feda kapına.

Gel deyip ,gel bu kapıda kovulmaz ,horlanmaz ,seven der sevilen.

En çok sevilene ,en çok özlenene

Çöl akşamlarının yakıcı rüzgarlarıyla,en kavruk mektubumu sunuyorum.

Süheyla Altinkaya Turan